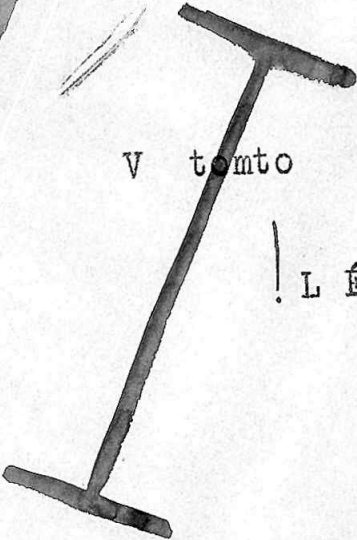

V tomto čísle sensační detektivka

! L É T A J Í C Í

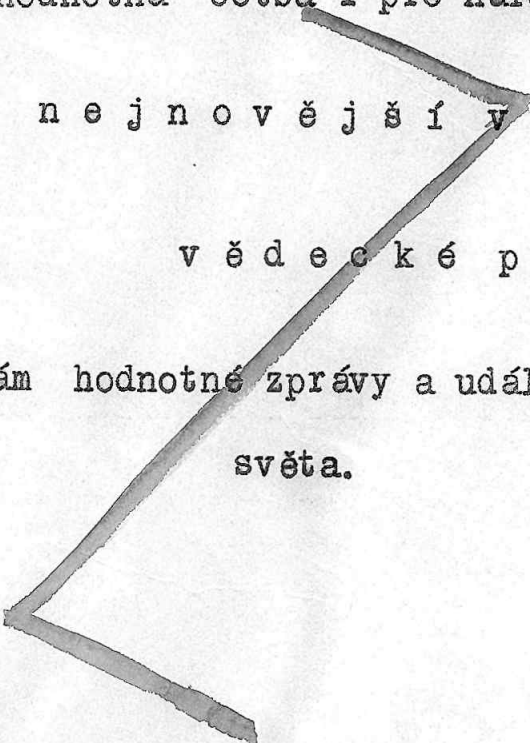
D E R V I Š !

Hodnotná četba i pro náročné. Hojný výběr povídek,

nejnovější výsledky

vědecké práce.

řinášíme Vám hodnotné zprávy a události z hvězdářského světa.

Ú v o d e m .

Tento P. I. Z. je prvním, který vychází v nové éře vládní. A právě, že není již Klubu, a P. I. Z. není časopisem Klubovním, není důvodu, proč rýpání a poštuchování a napadání by mělo býti omezeno jen na některé členy, a ne na všechny, kdož astronomické práce a vedení Společnosti na LHŠ se účastní. Ale právě proto, že není již to ovzduší, kde nějaká ta urážka v PIZu se spravila smíchem, a eventuelně v nejhorším i nějakým tím pohlavkem, či novým poštuchováním naopak zase napadajícího kolegy, žádám, aby i případné urážky nebral nikdo tragicky. PIZ chce si dělati legraci nejen z imaginárních chyb členů, ale i z jejich zvyků, sesměšňovati členy navzájem, ale naopak nechce vědomě urážeti. A zdá-li se někomu některý vtíp příliš ostrý, a zabolí-li, místo aby rozesmál, žádám aby ani tehdy se neobrátilo oko postiženého hněvivě na autora, nebo na PIZ, ale prosím, aby jako trpká pilulka byla spolknut. Víím, že co se určité vrstvě lidí zdá naprosto neviné, uráží hluboce vrstvu jinou. A uvažte, že PIZ dělají lidé, nezvyklí diplomacie, a - neznající ani duševně ~~xxx~~ rozpoložení napadených. A jistě všichni vííme, že každý z nás pracuje jak nejlépe může k dobru astronomie, a že veškerá napadení v PIZ jsou tedy imaginární - právě jen k obveselení všech, i napadených....

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Kdybych chtěl být rejpvavý, nebo docela uštěpačný, mohl bych říci, že nebylo bez důvodu, že výbor dal na hvězdárnu hromosvody právě před vyhlášením sankcí proti Klubu a A. A. Protože však uštěpačným nejsem, věřím, že hromosvody byly pořizeny proto, aby nepohodlní živlové se měli kde oběsiti.

P e r s e i d y .

Perseidy letos věru
strhaly nás na maděru.
Zvečera vždy byla hádka,
kdo vynese ven lehátka,
a kdo pro stárnoucí tetu
odnese zas toaletu.
Věk za velkého rýku
popadl svou elektriku,
každý pak své harampádí
a na baštu honem pádí.
Takhle za pět minut asi
Věk už si rval své vlasy.
Teď teď slýšet bez ustání,
popsati to nelze ani.
Viděli jsme četnou chasu
rajtovat na Pegasu.
Parta jiná - mořská cháska
proháněla Delfíňáska.
Aeronautky podle chuti
vznášely se na Labuti.
Taky hodně dole v Bootu
bylo vidět onu slotu.
Měsíc jako oko rybí
na Vraťasa jen se šklíbí:
Počkej ty kujóne chvílku, j
jakou budeš tahat pilku.
Meteory teď tě dusí.^b
Jenom co já zalezu si.
A když potom měsíc zapad'

přemoudrý měl Věk nápad:
Na chvílenku nechat práce,
a pustit se do legrace.
A pan Ký jako by padla
honem prchá od zrcadla...
Konečně po delší chvíli
zase jsme se usadili.
Věk k nebi poulí zraky,
meteor chce vidět taky.
Ký cos pod vousy si prumlá,
Še zas do deky se chumlá.
A zas zřímě na chvíličku
meteory na Koníčku,
v Kefeu i v Andomedě..
Vraťasovi až je bledě.
K ránu potom ty jasice
rozlétlý se ještě více.
Několik jich mělo kliku
ozářiti hvězdy v Býku,
Jiné škádlily pak tetu,
létaly jí jenom v Cetu.
Několik jich pozdě z rána za
zabloudilo do Berana,
jiné zas tak moudré byly,
že létaly do Aquily.
Taky občas v hlavě Draka
probleskla se někdy náká.
A ve Velkém voze právě
tancovaly si to hravě.

Na Žirafě hrbetě holém	že už bude na maděru.
rajtuje to divně kolem,	V čas nejvyšší z nenadání
a v Baumovy aparáty	už se dalo do svítání.
ukazuje všechno paty.	Jasice i hvězdy chřadnou,
Vrátník neví už co kde je,	Vraťas radost už má řádnou.
z celého se pot jen leje.	Na východě proužek jasna
Pod dekou si brumlá, vzychá,	Ozařuje nebe žasna:
teďko pozdě honit bych.	Vk sebou bacil v trávě,
Že má zápis na starosti	Slunko vyskočilo hravě,
rozplývají se mu kosti.	každý nechal harampádí
Nadává a brečí věru,	a hned od hvězdárny pádí.

A Ký jak zřel že už padla
honem prchnul od zrcadla
a jiriny své šel kropit.
Z nás se každý sesle chopit
musel, to už jinak nejde.
A než půlhodinka přejde
je zas ticho, klád a v dáli
domů si to všichni valí.

/ Podle naší zlaté tety pana Kadavého rozmnožil Š-ek./

Zabítí autora tohoto psaní :
jiného nepůjde už asi ani .

Kvíčala, ptáče nezbedné
přilétl opět k nám zdáli,
aby za jednu noc celičkou
jeden zřel meteor malý.

Vlček si občas zaštekne,
na hvězdy on vyje táhle,
a jak to Liška uslyší,
k štěkotu přidá se náhle.

Hruškový Baum kdesi u cesty
hruštičky po zemi kulí,
z pod židle slečna Dolejší
těď hlásí meteor z důli.

Písni mou každý je namíchán,
S prací již zhnusený báci,
Vrátník si zaleze do křoví
a milé hruštičky vrací.

Sensacní událost pro náročné
amatéry !!!!!

Titulice na rubež

Píše nám čestný dopisovatel:

Jsem po léta členem ČAS. Loni jsem se členství musel vzdát, pro trvale pokročilou krizi. A jako zkušený astronom chci Vám popsat podivný úkaz, kterého jsem byl svědkem:

Včera k deváté hodině jasná hvězda na západní straně, dosud modravě- zeleným svitem planoucí, a třpytící se právě nad kostelem, pojednou z čista jasna se počala protahovat, až dostala podobu malého jelítka. Myslil jsem z počátku, že je to jen optický klam, ale můj kolega pozorování potvrdil. Tento úkaz si nedovedeme zjistiť vysvětliti, a proto si dovoluji na naše pozorování upozorniti ČAS. Z otáčivé mapy jsme zjistili po delší době, že by mohlo jíti o stálici " Arktár ".

Zároveň si dovoluji upozorniti na zajímavou věc: Pozoroval jsem, že když planety dojdou na určité místo na obloze, vykazují značné poruchy. Myslím, že na tomto místě by mohla se nalézati nová transplutonská oběžnice. Protože nemám silnějšího dalekohledu, prosím, abyste toto místo, jehož polohu udávám na zvláštním lístku, důkladně prohlédli. Setká-li se můj údaj s úspěchem, zašlu Vám polohy jiných podezřelých míst na obloze. Doufám pevně, že mé přesvědčení o nálezu nové planety se ukáže správným, a proslaví Společnost i Českosl. republiku.

Pozn. Členy, kteří věří, že jde jen o nejapný žert pisatele, odkazují na p. Kadavého, který dopisy jistě má v archivu. A soudím, že těchto několik řádek plně charakterisuje našá

astronomickou obec. A uvážíme-li, že jde o lidi, kteří rozhodují o vědeckém vedení naší astronomie, nemůžu než pokrčiti rameny se slovy: " Je něco shnilého ve státě Dánském..." Š-ek.

Vědecká příloha P.I.Z.

K. Č. :

Jak kreslím planety.

Především jsem nucen přiznati, že je kreslím blbě. Ale to by konečně nevadilo. Ke kreslení používáme tužku, a papír. Papír je nejlepší kladívkový, šmirglipapír se nehodí. Papír kladívkový je sice dobrý, ale je nutná opatrnost, abychom kladívkem nic nepotloukli, najmě ne tubus, neboť potom bychom pozorovati nemohli. Při zpracování užíváme utěrky, neboť dalekohled bývá špinav, a nečisten. Dobré kresby dávám do skřínky na podiv obecenstvu, eventuelně do Říše hvězd.

Álois Vrátník: k r e s b y p r o t u b e r a n c í.

Protuberance zakreslujeme a pozorujeme systematicky. Protuberance pozorujeme na Slunci, a zakreslujeme je do katalogu. Nedoporučuje se, jmenovaný postup obrátit, anžto zakreslovati do slunce by dělalo větší obtíže. Při pozorování je důležité dávat pozor na teleskopické meteory, výšky flokulí, sesli, abysme s ní nespadli, a na čumily, kteří v práci jen překážejí a pořád melou hubou jako : ~~k~~ hele Vraťasi, už si zase pár protuberancí přikreslil, kerý vůbec nebyl. To sis je zase vycucal z prstu, nebo podobně. K pozorování jsou zapotřebí ~~dv~~ dva druhy lidí. Předně mňavý k pozorování v poledne, kdy Slunce je vysoko, a dalekohled naopak nízko, a ráno a večer zase dlouháný, neboť dalekohled při západu Slunce leze do vejšky. Proto mě může čert vzít, když Vlček, neboli vlasatý I je na venkově, a já musím za dalekohledem lízt až na střechu. A na konec trochu humoru: kdo chce pozorovat Slunce, musí si k tomu vyžádat svolení výboru. Asoň na LNH je to nutný.

L é t a j í c í d e r v i š .

/ Detektivka jak se sluší a patří od BZR /

Na nepřehledných prériích petrínské planiny, v pustinách u Stadiónu usadil se zlomyslný derviš. Derviši, v dlouhých kutných mnišských jsou celkem neznámi v polárních těchto končinách, a proto kolem úkrytu dervíše rozpředly brzy klepny babské předivo svých drobných drbů, jež lavinovitě se šířily po žirných krajích, až dolehly též ve sluch úst povolání, pod nos slavného Leóna Cliftona. A mocný ochránce jména zákon a všech slabých a utiskovaných, vystoupil po značné noční námaze na zeď bašty, a rozhlížel se po kraji. Mocný proud světla ozářil pojednou jeho obličej, a než oslněný detektiv vybral se z překvapení, prudká rána dobře mířená do brady, srazila ho s výšiny do budoucího Alpinia...

Slunko lilo již své paprsky po kraji, poskočilo přes vysokou hrušku, a paprsek zabloudil též do skrytého kouta pod výspou bašty. Nehnutě ležela zde pádem zohavená mrtvola člověka...

Slunce jako překvapené schovalo se za kumulus, aby zvědavě vykukovalo na tragedii člověka. Leč člověk ten nebyl mrtev. Pojednou sebou pohnul, a s námahou se zvedl. Leč značnou ztrátou krve, a snad i bolestí, klesl zase na hromadu šterku. León Clifton - neboť čtenáři ho již jistě poznali - vyrazil prudce anglickou kletbu: Hergot. A ohmatav si končetiny, se slovy ōl rajt, zvedl se ze země. Ne, jistě nemohlo být pravdou, povídání o létajícím derviši, který ohromnou rychlostí za jasných nocí prý v zdejší se pohybuje, niče vše, co mu přijde do cesty. Jistě nebylo pravdou, světélkování tohoto strašidla, a přece : což nepocítil i on, slavný detektiv, kostnaté spáry tohoto

upíra. Což necítí dosud prudké ošlnění v očích, a konečně, jak vysvětliti jeho přítomnost v alpinu jinak, než úmyslným sražením létajícího dervíše. A León Clifton si odplivnul a zapálil si pomalu cigaretu. S námahou přešel přes zeď alpinia, a sešel dolů pod Petřín, do svého hotelu. Co budeme povídati o jeho cestě po stráni, kdy v přemýšlení obejmul asi dva či tři kaštany, a přerazil plůtek u Nebozízku. V hotelu ošetřil své rány, celkem nijak nebezpečné, a zabořil svůj zrak do Expresu, kde upoutala jeho pozornost veliká zpráva :

Bxixxxe Hvězdárna či divoká krčma
na Petříně ?

A Clifton si uplivil, a odhodil Expres se slovy:
Porád se ti novináři nám pletou do řemesla. Potom zasedl do svého křesla a vytáhl své zápisáky, a dal se do čtení....

Večer zastihnul četu policistů v čele se slavným Cliftonem v čele, ani šplhají po stráni k baště. Slunko zvědavě vykukovalo z cirrů a vesele přeskočivši antenní stožár, skrylo se za kopuli. Pomalu se stmívalo, a policisty přepadala spánek. Jen Clifton se usmíval, hledě na Strahovský stadion.

Byla již temná noc, hvězdy zářily na obloze, když náhle přehnal se kolem jakýsi člověk, zahalený v dlouhý hábit, splývající mu až pod kolena. V ruce měl lehátko, které hodil na baštu, zrovna dřímajícímu policistovi na hlavu. Než kdo mohl mu v tom zabrániti, zmizel, jako dým. Leč ve chvíli zde byl zas. A Clifton popošel několik kroků k blízkému stromu, a zase se tak záhadně usmál.

Člověk v dlouhém hábitu se zjevil znovu, a posadil se do lehátka, a dal se do jídla. A sotva Clifton k němu přistoupil, lehátko bylo prázdné. Clifton se postavil na stráž a čekal, až se Létající dervíš znovu objeví. A když se tak stalo, prudkým rozmachem strhl mu sutanu, pokrývající mu obličej.

/Dokonění /

L é t a j í c í d e r v í š .

/ dokončení /

Zrakům policistů zjevila se zlobou zkrivená tvář Vrátníka, a proud nadávek lil se na hlavu slavného detektiva, který jediným pohybem učinil z létajícího dervíše bezbranného tvora. A neméně slavný předseda pražské odbočky pozorovatelů jasic při ČAS, zmohl se jen na jedinou odpověď:

- Holomci, dyk já nemůžu zapisovat, tééééď, holoto, já nemám stopnutej čáááás. -

A slavný detektiv rychle se vytratil z místa své porážky a blamáže...!

Ptá se snad čtenář, co že bylo příčinou tohoto neúspěchu Leóna Cliftona.² Inu on, jako 30000 čtenářů Expresu věřil, že zpráva o divoké krčmě, která nebyla odvolána, musí být pravdivá, a v hlavě své si zkombinoval, že to asi některý divoký krčmář, jsa důkladně zpitý, provádí své divoké rejdy. Ovšem pravdou je, že slavný pozorovatelský rekordman vskutku zpitý byl - ale jen slávou z právě potvzzeného svého jmenování vedoucím pražské odbočky. A ovšem potrhlost našeho pozorovatele, jakož i důvodná zlost při vyrušení z vědecké práce, mínění Cliftonovo jen potvrzovaly.

Pozn. redakce.: Tuto grandiósní detektivní historii jsme - ve snaze vyjítí vstříc našemu čtenářstvu - otiskli se značnými technickými obtížemi, z nichž nejmenší bylo náhlé zešílení redaktora i sazeče, při tisku, a četbě korektury. Doufáme, že laskavé čtenářstvo uvítá s povděkem naší snahu, přinéstí mu z detektivních kapitol slavného Leóna Cliftona to nejblbější, stejně jako doufáme, že obec čtenářů nesáhne k nějakým represáliím, aniž sáhne na zdraví autora brutálním některým způsobem.

Jak se v loupání do hvězdárny.

/ Kurs moderního lupičství v příhodách inž. Chvojky a Čackého /

Stalo se vám někdy, že chtějíte jít na hvězdárnu, došli jste k uzamčeným dveřím, a po delší době zbytečného třískání a kopání a veškerého rámusení, se vztekem v srdci jste šli domů? A stalo se vám někdy, že nechajíte si věci, a najmě klobouk v kanceláři, měli jste jít prostovlasí a domů, s nebezpečím nachlazení vašeho přecenného mozku? A konečně, nestalo-li se vám to dosud, kdož ví, nestane-li se vám to v nejbližší přítomnosti. A proto vám, i všem oněm, ž kdož by za noci se chtěli obohatiti zařízením hvězdárny, sdělujeme ve formě naší rozmluvy převysoce dramatické dobývání na LHŠ.

Buch buch, dupy dup...

Hele Čackej, já si teď jdu jen pro klobouk, a pudeme.

Jó, esli ho máte v kanceláři, tak tam raši nechodte.

Kdo to píská, kerá pinvička žíznivá?

Já .

Kdo já ?

Vrátník .

Hele, a proč pa bysem tam neměl chodit?

Páč je zavříno.

Tak si vodevřem.

Jó, a mají klíč?

Nemám.

Já taky ne. Já mám jen klíč vrazdu vod zadních dveří, ale v knihovně je zavříno.

Tak to je teda blbý. Čackej.

Co?

Pojď dolů, a zavři boudu, zavíráme.

Jakou boudu.²

Tak teda kopuli, a poč, bedeme se dobejvat do kanceláře.
Hele, tak co teď.

Počkej, támdle sou nějaký klíče, tak je sem zprubnem.
Jen esli se tam hoděj.

Hm. To je už blbý, vono to nejde.

Ježíš marjá, Vrátníče, co s tím sochorem. Ježíši, nechaj
toho, dyk s tím ty dveře jen rozmlátíte, a potom tem randál,
dyk na nás někdo přijde.

Ať, proč to tu zamykaj.

Hele, víš co, já udělám šperhák.

A z čeho²

Ze hřebíků. Tamhle jich je, a nebozezy, a kladiva, zkrátka
náradí je tu taky.

Tak jo, ale nedělej moc velkej randál.

Depak.

Hrrrr, bum bum.....

Šmarjá, voni mi dali. Dyk mi schodili na hlavu Šekův zakreslo-
vací stolek.

To je toho. Pozor, drž pevně v těch kleštích ten hřebík. Tak,
už je vohnutej. Zkus to s ním vodevřít. Že to nejde, tak
ho budeme muset trošku roktepat.

Pozor, to kladivo ňák moc nedrží, póóóozor.

Bum. RRRRRbum. bum.

Ták, dyk sem to říkal. A hoding by byly v trapu.

Copak to, to nic, ale vono to s tím stejně nejde vodevřít.

Hele, já pomalu s tím vyškrabu celej zámek, a vodevřít to to
ne a ne.

Počkej, já to rozbiju eště trochu.

Víš Čackej, že to rozbiješ, to teda věřím. Ale co.²

Hřebík.

Jó, jen esli to..

Dyk sem to veděl. A čoveče koukej, teď eště rozkrápní ten druhej stůl, a pudem. Kadavej bude myslet, že tu bylo zemětřesení.

Hele vono se to vodvírá.

To by mi nyšňuplo, dyby to byl kadavej vodevřel.

Slávy mnoho, vivát, už jsme tady. Vivát Chvojka, inženýr.

Kouknou, nedělaj takovej randál, ať dem jak praví zloději.

Sme to lupiči, co.

Až na ten randál-----

Ráno:

Pane Kadavý, víte že tu byli lupiči?

Hele vopravdu, a jak to tu celý zničili, ale to museli rozmlátit vopravdu tiše, že jsme nic neslyšeli....

Vědecké výsledky a pozorování letošních Perseid.

Na LHŠ jsme letošní Perseidy pozorovali již loni, kdy vlivem nepříznivých pozorovatelů a zapisovatelů i podobných individuí byly výsledky plně znehodnoceny. Letos jsme pozorovali několik zajímavostí, především to, že u zrcadla může zakreslovati jen člen mužského pohlaví, neboť ženský se v zrcadle jen shlížčí a šminkují. Také zajímavým způsobem byla zjišťována paralaxa k výpočtu výšek: Šek zakresloval jednak v zrcadle, a jednak obyčejnou metodou. Paralaxa stačila plně k určení velmi nepatrných výšek zakreslených meteorů.

Další zajímavostí maxima bylo, že byle až den po maximu, a že pan Kadavý tvrdí, že to ~~na~~ není pravda. Von totiž má maximum opravdu v maximu, až neboť den po maximu více spal než pozoroval. A teď by nám chtěl rušit naše pracné výsledky.

Vědecký materiál není dosud zredukován tak, aby bylo možno říci, že nestojí za nic, jako ten loňský. Možno však říci, že jasice byly viděny jen v souhvězdích nad obzorem, a jen výjimečně, zřejmě u osob věci neznalých též pod obzorem. Protože při pozorování bylo dosti chladno, zahřívali jsem se chytáním ^{jasic} ~~mémamamám~~ do ruky, ale museli jsme na ně vždy dechat, aby nám nezhasly. Zapisovatel, který nemohl podobných experimentů se zúčastnit, praštil s protokolem, a nadával. Byla rychlost jasic tak značná, že je nikdy nemohl dohonit. Když jasice moc nelítaly, zahřívali jsme se přeskokováním sloupců v protokolu při hlášení, což se provádělo tím způsobem, že se protokol položil na zem, pozorovatelé se rozeběhli, a po řadě přes sloupce přeskakovali. Byla-li momentně frekvence veliká, potil se zapisovatel, až teplota jeho stoupala na bod varu, a pozorovatelé se ohřívali až o něho jako vo kamna, nebo lovili jasice způsobem výše popsaným.

Délka jasic byla různá, od několika milimetrů, až na několik desítek metrů. Proto jednu jasicí asi střední délky použil zapisovatel jako bidýlka ke klácení hrušek. Stopy byly více méně viditelné, bohužel postrádali jsme znalce, a tak se nám nepodařilo zjistiti, kterému zvířeti patří. Velmi zajímavé bylo, že nebyla viděti ani jedna jasice, která by byla letěla od konce k začátku. Za to nechyběly ovšem případy, že byly pozorovány jasice, zrovna když se pozorovatel díval do protokolu, nebo na zem. Co se nám nepodařilo zjistiti, je závislost množství alkoholu v pozorovateli na frekvenci. Pan Kadavý, který podobný výzkum chtěl provést, totiž z nemíry požitého alkoholu usínal, ale protože tvrdil, že je to z únavy minulé noci, nemůžeme za zjištěnou závislost ručiti. Za to byl zjištěn vliv přitažlivosti Vegy a Polárky na jasice, rušení mléčné dráhy a protisvitu, a poněkud méně i zvířetnickového světla. ~~Tež~~ Též jsme zjistili, že jasice létaly tím rychleji,

čím více se ochlazovalo, a si aby se zahřály. Také v chladnu jsme je museli pozorovat velmi pečlivě, protože létaly a hlavně zářily velmi málo, jsouce celé zkřehlé.

Frekvence letošních Perseid stoupala již od počátku srpna, až dosáhla výšky asi 800 m nad mořem. Z postupu frekvence zjištěna byla též závislost frekvence na výšce obzoru nad apexem, neboť jasice létaly výlučně jen večer. Zdá se, že se nám též podařilo dokázatí sensační věc a sice, že jasice nejsou mimozemské hmoty, nýbrž elektrické výboje ve vysokých vrstevných zemského ovzduší. K tomu ještě potřebujeme další řady pozorovací, a hlavně zakteslovací.

A protož: pozorujmež pilně jasice!

A. Vrátník,

předs. pražské odbočky PJPČAS.

V z á c n é j u b i l e u m . Předseda pražské odbočky Pozorovatelů meteorů při České astronomické společnosti, a velmi činný člen této společnosti dosahuje právě rekordu pozorování: 100 pozorovacích dní v jediném roce. Přejeme našemu pozorovateli, aby tento jedinečný úspěch v příštím roce nejen opakoval, ale též, aby dosáhl prvé stovky viděných meteorů. re.

A j e š t ě j e d n o j u b i l e u m . Jak jsme zjistili, bude ~~kam~~ dnešní výbor Společnosti oslavovati patnácté jubileum své činnosti. Výbor společnosti plně doufá, že dožije se též stříbrného jubilea, a proto žádá všechny své příznivce, aby již dnes pomýšleli na přípravu velké jubilejní publikace : Triangulační měření Měsíce. K hladkému zdolání potřebné práce byla již pořízena nedobytná pokladna. Též se jedná o vydání drobného cirkuláře : " Výbor ČAS a jeho podpora amatérské astronomie". Z informovaných kruhů se k tomu poznamenává, že cirkulář bude pozůstávati pouze z uvedeného titulu. Uveřejňujeme bez poznámky. re.

Výsledky systematického pozorování jasic.

Důkladným pozorováním a studiem jasic bylo nad všechny pochyby dokázáno, že jasice způsobují poruchy mozkové našich pozorovatelů, což nejlépe viděti na vedoucím pražské odbočky pozorovatelů jasic při ČAS. Také bylo poznáno, že jasice mají vliv na rotaci Země, a že přitahují Zemi silou, kterou možno vyjádřiti rovnicí :

$$S = \int_0^{\infty} \left[3y^3 + \sqrt{y+3y'-y^2} \right]^{\frac{3a}{2}} \delta \lambda^3 dy \cdot \frac{10^{-\sqrt{\lambda^2 y + \log y}}}{\lambda^y \sqrt{y+3y'}} \quad \text{kde}$$

$$\lambda = \int_0^y \delta^3 y^3 \sqrt{3y} \cdot S^4 y^2 dy \quad \delta = 3y' \int_0^y \frac{\cos y}{y^2} \sqrt{y+3y'+\log y} dy$$

Pečlivým zakreslováním bylo zjištěno, že ~~maximální~~ jasice jsou závislé na směru větru. Vane-li vítr, jsou jím vždy unášeny. Jinak bývá unášen zapisovatel zlostí, že nic nevidí, a jiní ano. Též bylo zjištěno, že kdyby se Slunce přiblížilo k Rocheově mezi ~~maximální~~ jasic, mohlo by se rozpadnouti velikou přitažlivostí jasic. Zajímavý tento úkaz byl by nejen velmi vědným objektem pro amatéry, a hlavně velikou četností Sonid, které by pravěpodobně ozařovaly Zemi při průchodu dráhou nové komety, vzniklé ze Slunce. Též pro lidstvo by se zvětšilo nebezpečí býti zasaženu novým kamenem Kaabským, či vytvářením nových meteorických kráterů, a s eventuelním zmraznutím lidstva, pakliže by se toto nepřizpůsobilo změněné teplotě 273° po nulou. Bohužel byla by asi Říše ~~Vkx~~ Hvězd nucena vypustiti z rubriky co pozorovati zprávy o pohybech planet, jakož i LHŠ ztratila by vědný objekt Měsíce, a tím hlavní oporu finanční. Za to ovšem při pozorování nebyli by pozorovatelé ~~maximální~~ rušení Měsícem, ani Sluncem. Tak bylo by možno přesně zjistiti vliv apexu meteorického na velikost frekvence pozorování v bývalých dnech. Vk.

S p a r t a v y h r á v á S E P .

Halo halo. Jsme na LHŠ, a posloucháme finále Středoevropského poháru Sparta - Ferencváros. Posluchač a zároveň hlasatel v PIZ redaktor BZH.

Halo halo. Kolega Laufer právě oznamuje příchod mužstev. Halo, už se začíná hrát.

Halo halo. Faszinek má míč, předává ho Nejedlému, ten Brainovi, krásná rána, bohužel asi půl metru vedle. Teď štočí Ferencváros, Toldi podává Folgárovi, ale naši mu míč vzali, a míče se ujímá Rouček, předává Faszinkovi, ten Nejedlému, teď má míč Kaloczay, a co s ním. Už mu ho vzali, Teď je tam Čtyřčoký, bije se jako lev, podává ho Čambalovi, ten dnes nehraje, protože je Slávista, podává Brainovi, teď je tam poooózor, už je to dobrý. Jen tak tak, a naši si mohli dát gól, u míče je... promiňte mi laskavě, ale já to po Laufrevi tak rychle nestačím hlásit. Teď je tam menší přestávka, Toldi prej tam někoho vzal přes nohy, tak já vám zatím povím jak to vypadá na LHŠ. Přítomní jsou pan Kadavý s chotí, potom Vrátník, a ostatní pozorcovateiská branže. Náhlada dobré, Vrátník skáče jako koza, a drží našim palc. Teď má míč Braine, podává ho Nejedlému, ten zpátky Brainovi góóóóóóóóó. Lidičky, to se nadá popsat, to se musí vidět. Chromný řev doléhající sem ze stadionu byl přehlušen chromnou detonací. Sílou výbuchu byly vyraženy okenní tabulky, a Vrátník vržen takto uvolněným prostorem ven před hvězdárnu, i s Frauenhoferem a barometrem, kterých některýchto věcí se právě byl držel. Barometr ukazuje na

